

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Миколи Івановича та Швеця Олега Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 1, 2 статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
10 жовтня 2019 року
№ 268-1(І)/2019

Справа № 3-264/2019(5990/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Литвинова Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Миколи Івановича та Швеця Олега Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 1, 2 статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Олійник М.І. та Швець О.Г. звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, частині другій статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 64 Конституції України (конституційність) положення пунктів 1, 2 статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Оспорюваними положеннями Кодексу розкриваються значення термінів „адміністративна справа“ та „публічно-правовий спір“, які використовуються у Кодексі.

У пункті 1 статті 4 Кодексу зазначено, що адміністративна справа – переданий на вирішення адміністративного суду публічно-правовий спір.

Пунктом 2 статті 4 Кодексу встановлено, що публічно-правовий спір – спір, у якому хоча б одна сторона здійснює публічно-владні управлінські функції, в тому числі на виконання делегованих повноважень, і спір виник у зв'язку із виконанням або невиконанням такою стороною зазначених функцій; або хоча б одна сторона надає адміністративні послуги на підставі законодавства, яке уповноважує або зобов'язує надавати такі послуги виключно суб'єкта владних повноважень, і спір виник у зв'язку із наданням або ненаданням такою стороною зазначених послуг; або хоча б одна сторона є суб'єктом виборчого процесу або процесу референдуму і спір виник у зв'язку із порушенням її прав у такому процесі з боку суб'єкта владних повноважень або іншої особи.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень впливає таке.

Олійник М.І. та Швець О.Г. 23 травня 2019 року звернулися до Верховного Суду як до суду першої інстанції з позовною заявою до Президента України про визнання протиправним та нечинним Указу Президента України „Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України та призначення позачергових виборів“ від 21 травня 2019 року № 303/2019.

Верховний Суд ухвалою від 28 травня 2019 року відмовив у відкритті провадження в адміністративній справі за зазначеною позовною заявою та роз'яснив позивачам, що розгляд цієї справи віднесено до юрисдикції Конституційного Суду України.

Не погоджуючись із вказаним рішенням та вважаючи, що його прийнято на підставі неправильного застосування судом норм матеріального права і з порушенням норм процесуального права, Олійник М.І. та Швець О.Г. оскаржили це рішення до Великої Палати Верховного Суду як до суду апеляційної інстанції.

Велика Палата Верховного Суду постановою від 5 липня 2019 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі суб'єктів права на конституційну скаргу, частково задовольнила апеляційну скаргу Олійника М.І. та Швеця О.Г., змінила ухвалу Верховного Суду від 28 травня 2019 року, вилучивши з її резолютивної частини роз'яснення про те, що розгляд зазначеної справи віднесено до юрисдикції Конституційного Суду України. Водночас Велика Палата Верховного Суду, застосувавши оспорювані положення Кодексу, встановила, що зазначений у рішенні суду першої інстанції висновок про непоширення юрисдикції Верховного Суду на справу за позовом Олійника М.І. та Швеця О.Г. про визнання протиправним та нечинним Указу Президента України „Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України та призначення позачергових виборів“ від 21 травня 2019 року № 303/2019 „відповідає правильному застосуванню норм права“.

Суб'єкти права на конституційну скаргу стверджують, що положення пунктів 1, 2 статті 4 Кодексу порушують їхнє право на судовий захист, передбачене частинами першою, другою статті 55 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Олійник М.І. та Швець О.Г., стверджуючи про невідповідність положень пунктів 1, 2 статті 4 Кодексу статтям 1, 3, частині другій статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 64 Конституції України, цитують окремі положення Основного Закону України, Кодексу і фактично висловлюють незгоду як із рішеннями судів у їхній справі, так і із законодавчим врегулюванням питання визначення у Кодексі термінів „адміністративна справа“ та „публічно-правовий спір“, що не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Крім того, автори клопотання не зазначають, у чому саме полягає невідповідність Конституції України зазначених положень Кодексу.

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Миколи Івановича та Швеця Олега Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 1, 2 статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**